

Rättsfallssamlingen

Mål C-190/13

Antonio Márquez Samohano
mot
Universitat Pompeu Fabra

(begäran om förhandsavgörande från Juzgado de lo Social n° 3 de Barcelona)

”Socialpolitik — Direktiv 1999/70/EG — Ramavtalet om visstidsarbete undertecknat av EFS, UNICE och CEEP — Universitet — Biträdande lektorer — På varandra följande visstidsanställningsavtal — Klausul 5.1 — Åtgärder för att förhindra missbruk vid tillämpningen av på varandra följande visstidsanställningsavtal — Begreppet ’objektiva grunder’ som kan motivera sådana avtal — Klausul 3 — Begreppet tillsvidareanställning — Sanktioner — Rätt till ersättning — Skillnad i behandling mellan tillsvidareanställda arbetstagare”

Sammanfattning – Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 13 mars 2014

1. *Begäran om förhandsavgörande — Upptagande till sakprövning — Gränser — Frågor som uppenbarligen saknar relevans och hypotetiska frågor som ställts i ett sammanhang som inte medger ett användbart svar — Frågor som saknar samband med saken i det nationella målet*

(Artikel 267 FEUF)

2. *Socialpolitik — Ramavtalet om visstidsarbete undertecknat av EFS, UNICE och CEEP — Direktiv 1999/70 — Tillämpningsområde — Visstidsanställningsavtal inom den offentliga sektorn — Arbetstagare med visstidsanställning som biträdande lektor — Omfattas*

(Rådets direktiv 1999/70, klausulerna 2.1 och 3.1 i bilagan)

3. *Socialpolitik — Ramavtalet om visstidsarbete undertecknat av EFS, UNICE och CEEP — Direktiv 1999/70 — Åtgärder för att förhindra missbruk vid tillämpningen av på varandra följande visstidsanställningsavtal — Objektiva grunder för förnyelse av sådana avtal — Tillämpning när det gäller på varandra följande visstidsanställningsavtal inom den offentliga sektorn — Nationella bestämmelser vilka tillåter att universiteten kan förnya på varandra följande visstidsanställningsavtal vilka ingåtts med biträdande lektorer — Ingen begränsning vad gäller längsta tillåtna totala giltighetstid eller hur många gånger dessa avtal kan förnyas — Tillåtet — Villkor — Förnyelse av nämnda avtal som syftar till att tillgodose tillfälliga behov och förefaller ägnade att uppnå ett berättigat socialpolitiskt mål — Bedömning som görs av den nationella domstolen*

(Rådets direktiv 1999/70, bilaga, klausul 5)

1. Se domen.

(se punkt 35)

2. Det framgår av själva ordalydelsen i klausul 2.1 i ramavtalet om visstidsarbete, vilket ingicks den 18 mars 1999, vilket återfinns som bilaga till rådets direktiv 1999/70/EG av den 28 juni 1999 om ramavtalet om visstidsarbete undertecknat av EFS, UNICE och CEEP, att ramavtalet har ett vitt tillämpningsområde som omfattar ”visstidsanställda som har ett anställningskontrakt eller ett anställningsförhållande, enligt definitionerna i lagar, kollektivavtal eller praxis i varje medlemsstat”. Definitionen av begreppet visstidsanställd i den mening som avses i klausul 3.1 i ramavtalet omfattar dessutom alla arbetstagare, utan att någon skillnad görs beroende på om arbetstagaren är anställd av en offentlig eller en privat arbetsgivare.

En sådan arbetstagare som en biträdande lektor, vars avtal enligt bestämmelserna i nationell rätt med nödvändighet måste ha ingåtts för en viss tid, omfattas följaktligen av ramavtalets tillämpningsområde.

(se punkterna 38 och 39)

3. Klausul 5 i ramavtalet om visstidsarbete, vilket återfinns som bilaga till rådets direktiv 1999/70 om ramavtalet om visstidsarbete undertecknat av EFS, UNICE och CEEP, ska tolkas så, att den inte utgör hinder för nationella bestämmelser vilka tillåter att universiteten kan förnya på varandra följande visstidsanställningsavtal vilka ingåtts med biträdande lektorer, utan någon som helst begränsning vad gäller längsta tillåtna sammanlagda giltighetstid eller hur många gånger dessa avtal kan förnyas, under förutsättning att sådana avtal är motiverade av en objektiv grund i den mening som avses i punkt 1 a i denna klausul, vilket det ankommer på den hänskjutande domstolen att kontrollera. Det ankommer emellertid även på den hänskjutande domstolen att företa konkreta kontroller av att den aktuella förnyelsen av dessa avtal verkligen syftade till att tillgodose tillfälliga behov och att de nationella bestämmelserna i praktiken inte har tillämpats för att tillgodose universitetens permanenta och varaktiga behov av undervisande personal.

Med förbehåll för de kontroller som det ankommer på den hänskjutande domstolen att genomföra, eftersom endast nämnda domstol är behörig att tolka den nationella lagstiftningen, framgår att dessa bestämmelser, i enlighet med klausul 5.1 a i ramavtalet, fastställer de precisa och konkreta omständigheter under vilka visstidsanställningsavtal för biträdande lektorer kan ingås och förnyas, och att dessa bestämmelser tillgodoser ett verkligt behov. Sådana avtal förefaller vidare vara av en sådan beskaffenhet att det berättigade socialpolitiska målet kan uppnås. Detta mål är att berika universitetsundervisningen på vissa specifika områden genom allmänt erkända specialisters erfarenhet. Dessa avtal gör det nämligen möjligt att beakta hur såväl de berörda personernas kompetenser på de aktuella områdena som universitetens behov utvecklas.

(se punkterna 45, 49, 50 och 60 samt domslutet)